

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **Č. V.**, zastoupený JUDr. Jaroslavem Vovsíkem, advokátem se sídlem Malá 6, Plzeň, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I. Honedbní společenství „BOROVANY“**, se sídlem Pzeňská 449, Bor, **II) J. B.**, **III) K. B.**, **IV) M. K.**, **V) P. Ž.**, **VI) O. V.**, **VII) J. P.**, **VIII) A. M.**, všichni zastoupení JUDr. Jiřím Bydžovským, advokátem se sídlem Soudní 2107, Tachov, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 10. 2013, č. j. 57 A 28/2012 – 102, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 10. 2013, č. j. 57 A 28/2012 – 102, kterým bylo zrušeno jeho rozhodnutí ze dne 22. 2. 2012 č. j. ŽP/513/12, a současně i rozhodnutí Městského úřadu Tachov ze dne 21. 10. 2011, č. j. 2222/2011-OŽP, a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. V kasační stížnosti stěžovatel současně navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, a to z důvodu potřeby kontinuity mysliveckého hospodaření v dané lokalitě, kdy uživatel honitby Borovany užívá předmětné pozemky na základě pravomocného rozhodnutí stěžovatele od března 2012. V souvislosti s tím vybudoval a umístil nová myslivecká zařízení, která by navrácením hranice honiteb do původního stavu musela být odstraněna.

Podle ust. § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ust. § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně.

Podle ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s veřejným zájmem.

Stěžovatel nemá v soudním řízení nadřazené postavení vůči ostatním účastníkům. Není proto oprávněn hájit zájmy jiných účastníků. Jak v řízení o žalobě, tak i v řízení o kasační stížnosti hájí zákonnost svého rozhodnutí, nikoliv partikulární zájmy účastníků správního řízení, o jejichž

právech a povinnostech rozhodl. Stěžovatel návrhem na přiznání odkladného účinku své kasační stížnosti zcela nepřipustně hájí zájmy osoby zúčastněné na řízení, která zůstává procesně zcela pasivní, ačkoliv má procesními prostředky k zachování právních účinků krajským soudem zrušeného správního rozhodnutí.

S ohledem na výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že nejsou splněny podmínky uvedené v ust. § 73 odst. 2 s. ř. s., a proto návrh na přiznání odkladného účinku zamítl.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. prosince 2013

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu